

Ավետիք Իսահակյան

Ծովն ալեկոծ, սանձակոտոր

Ծովն ալեկոծ, սանձակոտոր,
Իր քար շրթներն է կրծում.
Ա՜խ, իմ վիշտը՝ մի չար ուրուր,
Միրտս է անդուլ քըցըցում:

Գնա՛մ, գնա՛մ, կորչեմ անդարձ,
Փոթորիկի մեջ ընկնեմ,
Անդունդներին խեղճ սիրտըս տամ,
Չար ուրուրից ազատվեմ:

Թող ինձ ծովը նետե ափին,
Ափին հեռո՛ւ, հեռավո՛ր,
Միրտըս անվիշտ՝ անգարթ քնիմ
Ափին մենա՛կ, մենավո՛ր ...

1898

Օդեսա